

CZECH ATLANTIC FORUM

ZPRAVODAJ ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 2019 | číslo 2

SLOVO PŘEDSEDY

Milí čtenáři,

z prvního čísla **Czech Atlantic Forum** jste se dozvěděli mnohé ze života obrozené České atlantické komise.

V původním reprezentativním formátu s výběrem zásadních aktivit roku 2019 a odbornou bezpečnostní statí časopis vyjde jako ročenka opět na počátku roku 2020. Průběžně se budeme každé 3 měsíce setkávat v této podobě plně zabezpečené Sekcí osvěty a zpravodajství.

Čekají nás skutečně mimořádné aktivity – zejména dvoudenní náročný program v rámci Mezinárodních měšických slavností ve dnech 1. - 2. června 2019 na zámku Tábor-Měšice v Jižních Čechách a dále více jak týdenní zahraniční cesta ČAKO nazvaná pracovním jako „Normandie“.

V říjnu či listopadu 2019 by ČAKO ráda uspořádala konferenci „Bezpečnostní komunita“ v Praze, jednání v této věci teprve budou probíhat a Vy budete včas informováni.

V mezinárodní oblasti půjdeme cestou prohlubování vztahů s Atlantic Treaty Association a s jednotlivými zahraničními subjekty – partnery. Stále větší důkaz bude kladen na spolupráci diplomatickou.

Čtěte, vybírejte a účastněte se našich akcí, jste vítáni.

Naší snahou a cílem je pořádat jedinečné a originální akce v oblastech, kterým se dosud státní i nestátní autority a subjekty nevěnovaly, ačkoli je považujeme za zásadní a podstatné. Nepřidáváme se a lacině nevezeme se s ostatními, kreativně se zamýšlíme, tvoříme a realizujeme. Je to náročné, ale tento přístup považujeme za nezbytný a smysluplný.

Zároveň mi dovoluťe vyslovit velký dík skupině úžasných lidí kolem mě, kteří obětavě, nezištně a vysoce kvalifikovaně vytváří a uskučejňují tyto úžasné počiny.

Váš Doc. Pavel Bílek
předseda ČAKO

Pochody k náhrobním štítům Evropy, aneb Berlínské fórum 2019, tak jako Normandie 2019

Akce „Berlínské fórum 2019“ navazuje na akci „Berlínské fórum 2018“ a rozšiřuje ji pouze o „Anzac Day“, kterého jsme se zúčastnili dne 25. 04. 2019 v Berlíně na pozvání vojenského oddělení australského velvyslanectví (paní Clare McE nieryové, zástupkyně vojenského atašé námořního kapitána Bretta Chandlera) v SRN.

V tentýž den odpoledne jsme umístili na zeď budovy bývalé Československé vojenské mise (1946–1990) v Berlíně-Dahlemu (bývalý Západní Berlín, americký okupační sektor) pietní věnec na památku prvního velitele vojenské mise, generála Františka Hrabčíka (1894–1967), jenž byl náhle ze své funkce v roce 1949 odvolán, komunistickou státní bezpečností zatčen, vyslýchán, degradován na vojína a z armády vyloučen (70. výročí). Čest jeho památce!

Dále jsme se stali první vojenskou delegací od roku 1961, jež jménem naší vlasti položila k pomníku obětem „Berlínské zdi“ pietní věnec.

„Berlínská zeď“ byla vystavěna východoněmeckou totalitní vládou dne 13. 08. 1961 a přečkala plných 28 let až do 9. 11. 1989. Měřila celkem 160 km a stála tehdejší vládu NDR celkem 400.000.000,- Marek (přepočteno na dnešní měnu cca 14 miliard Kč).

„Berlínskou zdi“ byla prakticky hermeticky uzavřena poslední enkláva, kterou mohli potenciální uprchlíci (a to i z ČSR, viz bratři Mašínové), opustit komunistické země. Při pokusu překonat „Berlínskou zdi“ bylo pohraniční strážní NDR zastřeleno celkem 136 obětí. Při pokusu překročit hranici zabezpečenou „Berlínskou zdi“ mezi Východním a Západním Berlínem bylo zatčeno přes 70.000 osob, z toho též několik desítek občanů z ČSSR, Polska a Maďarska.

Tak jako v roce 2018 jsme ani tentokrát nevynechali položení věnce v Památníku „Plötzensee“ (bývalý

Hlavní katafalk British War Cemetery, Anzac Day, Berlín 25. 04. 2019. Pietní hold vzdávají Ivan Lamprecht a Jan Berwid-Buquoy. Věnec ČAKO je vlevo dole.

Foto: Zdenka Pustayová (SDaP Armády České republiky)

Čestná stráž australské vojenské ochranky před hlavním katafalkem s nápisem: "Their Name liveth for Evermore" (Jejich jména budou žít věčně).
Foto: npr. v. v. Carsten Schanz (British Army)

Západní Berlín), kde bylo v místní „sekyrárně“ v letech 1939 – 1945 popraveno 111 (konkrétně doloženo je 109) československých prvo republikových důstojníků.

Tato skutečnost je široké veřejnosti v ČR patrně naprosto neznámá, neboť podle tvrzení ředitele památníku, pana Prof. Dr. Johanne-se Tuchela, se tam za posledních 20 let žádná česká oficiální delegace neobjevila, aby uctila památku popravených důstojníků...

„Berlínské fórum 2019“ bude i nadále pokračovat již provedenými akcemi jako v roce 2018.

Společně s australským vojenským atašé zleva: Jan Berwid-Buquoy, Zdenka Pustayová, australský vojenský atašé kapitán vojenského námořnictva Brett Chandler a Miroslav Tlamicha.
Foto: Carsten Schanz (British Army)

Skupinový portrét s australskou velvyslankyní: zleva Jan Berwid-Buquoy, australská velvyslankyně v SRN, Lady Lynette Woodová, Miroslav Tlamicha a Ivan Lamprecht.
Foto: Zdenka Pustayová (SDaP Armády České republiky)

Na 01. 09. 2019 „Pietní akt k 80. výročí vypuknutí 2. světové války“ (pozvání jsme obdrželi od velvyslance Polské republiky, Andrzeje Przylebského).

Den rezervistů NATO (Der Tag der Reservisten) se bude konat 07.09. 2019 na bývalém Britském vojenském letišti v Berlíně-Gatow. Protože v tuto dobu směřujeme do Normandie, budou nás na letišti zastupovat kandidáti na členství v České atlantické komisi, NATO (ČAKO) npor. v. v. Carsten Schanz (248 GSU, British Army) a seržant v.v. Lothar Kurzius (U.S. Army).

Opět se zúčastníme britského pietního aktu „Remembrance Day 2019“ na British War Cemetery v Berlíně-Charlottenburgu, který se bude konat 10. 11. 2019, kde položíme věnec k hlavnímu katafalku a k náhrobním štítům československých letců v RAF zapíchneme české, stejně jako britské vlaječky.

Naším hlavním zájmem zůstává „Normandie 2019“, pietní maraton k 75. výročí vylodění československé samostatné obrněné brigády na britském pobřeží „Gold Beach“, koncem srpna a začátkem září 1944, pod vedením generála Aloise Lišky.

Jan Berwid-Buquoy

Posílení kybernetické bezpečnosti a užší spolupráce s NATO

Poslanci Evropského parlamentu na svém červnovém zasedání schválili usnesení, ve kterém vyzývají posílení kybernetické bezpečnosti. EU by měla zřídit týmy rychlé reakce schopné zasáhnout proti novým hrozbám, které přicházejí z Ruska, Číny nebo Severní Koreje. EP navrhl v této věci rovněž prohloubit spolupráci mezi EU a Severoatlantickou aliancí.

Příčinou současné kybernetické zranitelnosti je podle europoslanců především roztržitost evropských obranných strategií a kapacit, a je tedy nutné zlepšit schopnost ozbrojených sil, spolupracovat a posílit vzájemnou součinnost v oblasti kybernetické obrany na úrovni EU, se Severoatlantickou aliancí a dalšími partnery.

„Parlament také požaduje zintenzivnění spolupráce EU a NATO nejen v oblasti kybernetické obrany, ale i strategické komunikace a boje proti terorismu či neregulární migraci. To samozřejmě povede k zajištění větší bezpečnosti v Evropě“, komentuje usnesení Pavel Svoboda, předseda Výboru pro právní záležitosti EP.

„Je také dobře, že parlament nebere na lehkou váhu současné hybridní hrozby a požaduje, aby se o nich mezi občany rozvíjelo společné situační povědomí,“ dodává český europoslanec Pavel Svoboda.

Bezpečnost neroste na stromě a není zadarmo

Přetěžko se mi kouká na fotografie poničeného bruselského letiště, kde se pohybují velmi často, i na budovy, kam chodím na jednání. Místa, na kterých ulpěla krev obětí, jsou mým každodenním místem práce. Je mi hluboce líto všech, kteří zaplatili životem za choromyslnou nenávist k naší civilizaci. Je mi líto jejich rodin a pozůstalých. Je mi líto Belgie.

Až opadne smutek a šok, měli bychom trochu vzít rozum do hrsti. Tyto oběti by nás Evropany měly zavazovat k tomu, abychom se konečně shodli kolem tématu bezpečnosti našeho hodnotového prostoru. Bezpečnost není ani samozřejmá, ani zadarmo. Státy EU se zatím chovaly dost naivně a zatím si v oblasti bezpečnostní spolupráce nedůvěřují dostatečně, ale kolik mrtvých bude ještě třeba, aby se toto změnilo? Madrid, Londýn, Paříž, Brusel – kolik dalších důkazů potřebujeme k pochopení, že terorismus nejenže nezná hranic, ale je naším společným nebezpečím, kterému je třeba čelit společně?

Kolik mrtvých bude ještě třeba, aby například levice v Evropském parlamentu schválila třeba novelizaci směrnice o sdílení osobních údajů leteckých pasažérů? (To je jen malý střípek do mozaiky bezpečné dopravy). Jak se máme bránit, když nebudeme mít včas správné informace? Je ochrana osobních dat opravdu tak ohrožena, aby nebezpečí z toho plynoucí překonalo hrozbu teroru?

Kromě bruselských mrtvých odnesou útoky bohužel i uprchlíci. Pokud se v Evropě v nedávné minulosti snižovala ochota je přijímat, teď padla na bod mrazu. O to důležitější je, aby začala fungovat čerstvá dohoda s Tureckem – ne, nezavrhujme ji předčasně. Jde v ní totiž o to, aby mj. bezpečnostní prověrky žadatelů o azyl probíhaly mimo území EU – dost důležitý, ač právně komplikovaný požadavek.

Stejně tak je ale třeba vyvarovat se extrémů, podle něhož každý uprchlík je terorista. A také extrémů hromadného ozbrojování obyvatel, po kterém volají populisté. Žádný průměrný našinec nerozezná na dálku teroristu od indického učitele, to je velmi nebezpečný nápad. Bezpečnost a zbraně patří profesionálům.

Neznám rozsah aktivit belgické policie natolik, abych se mohl připojit k mnoha čerstvým „generálům po bitvě“, kteří hned vědí, kde se stala chyba. Jediné, co vím, že se nám v Evropě usadila politická lenivost a myšlenka, že mír je zdarma.

Stejně jako na migraci, i na terorismus reagují zatím členské státy velmi pomalu. Kdyby udělali politikové to, po čem volá lid, tak obeženou zemi ostatním drátem a ke každým domovním dveřím přidělí jednoho policistu.

Tolik policistů ale nemáme. Zato sdílení bezpečnostních informací je něco, s čím se může začít okamžitě. Pokud nás neprobudily útoky na Paříž, pak terorismus ve spojnici Evropy – Bruselu už je poslední zvonění.

Lidé si nyní budou říkat, že za to může EU. Jenže je to úplně naopak. Členské státy zatím nechtěly společně čelit bezpečnostním hrozbám, ačkoliv jde o hrozby celoevropské. Kde není vojenská a informační síla, tam není respekt a bezpečí. Skupiny obchodníků a úředníků se nikdo nelekne. EU je světový ekonomický obr, ale politický trpaslík.

Jaký je cíl radikálů? Destabilizovat Evropu strachem, přinutit ji ke zkratkovitému jednání, vidět ji plakat na kolenou. Destabilizovat tradiční finanční a průmyslová odvětví, přiškrtnout zábavní průmysl, turismus... To povede k radikalizaci Evropanů, kteří doposud radikalismus a násilí odmítali.

Prostor euroatlantické civilizace začíná obranou práv, která by islamisté, Rusko, Čína a Severní Korea nejraději vymazali z povrchu země. Svobodu pochybovat a dělat si z něčeho legraci, rovnoprávné postavení mužů a žen, svobodu věřit v Boha nebo v nic, právo na spravedlivý soudní proces a mnoho dalších civilizačních znaků. Znamením civilizace nejsou ledničky a pračky, ale práva, která bráníme. Takže je co obhajovat, a to odhodlaně, s rozvahou a hlavně společně. Nejzranitelnější budeme, když zůstaneme každý sám.

Pavel Svoboda

(Poslanec Evropského parlamentu, předseda Právního výboru EP)

První česká vojenská delegace v dějinách aneb „Anzac Day“ 2019 v Berlíně

Je 06 hodin ráno dne 25. 04. 2019 a na britském válečném hřbitově „British War Cemetery“ v bývalém britském sektoru Západního Berlína se shromáždili vojenští a diplomatictí zástupci celkem 21 zemí tohoto světa. Přítomno bylo cca 120 osob, z toho více jak 60 druhů různých uniforem. O hudební kulisu se postaral Australský královský Manly Campus Orchestra s naprosto vynikající sopranistkou Annabelle Kemishovou.

Česká oficiální delegace již tradičně chybí, a to již od samého počátku v roce 1918. Chronická neúčast zástupců naší vlasti je do dnešní doby obrovskou záhadou. „Anzac Day“, který se koná každý rok 25. dubna od roku 1918 je pietním aktem věnovaným všem obětem válek, revolucí a státního násilí, fašismu (po roce 1945), tak jako komunismu (po roce 1990).

Delegace České atlantické komise, NATO (ČAKO) je prakticky

první vojenskou delegací, která se tohoto pietního aktu od roku 1918 zúčastnila. Přijeli jsme z Česka do Berlína na „British War Cemetery“ prostřednictvím pozvání zástupkyně australského vojenského atašé paní Clare McEnieryové.

Austrálie byla v tomto roce v Berlíně na britském válečném hřbitově pořadatelkou „Anzac Day“, a tak měla delegace ČAKO možnost se seznámit s australskou velvyslankyní v SRN, paní Lynette Woodovou a australským vojenským atašé námořním kapitánem panem Brettem Chandlerem (Captain at Royal Australian Navy).

Mezi oběma diplomaty a vedoucím delegace ČAKO podplukovníkem v z. Ing. Mirkem Tlamichou (tlumočník: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy z Ellgutu na Měšicích) se rozpoutala vřelá a přátelská diskuse na téma zavedení „Anzac Day“ také na území České republiky. Kapitán Chandler sice přislíbil plnou podporu takového projektu, neboť dosud jedinou postkomunistickou zemí, kde se „Anzac Day“ uctívá, je Polsko.

Velvyslanec Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, Sir Sebastian Wood v družném rozhovoru s pplk. v. z. Ing. Miroslavem Tlamichou a kpt. v. v. Dr. et Dr. Janem Berwidem-Buquoyem z Ellgutu na Měšicích.

Foto: Bärbel Berwidová-Buquoyová

Kpt. v. v. Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy z Ellgutu na Měšicích a pplk. v. z. Ing. Miroslav Tlamicha v rozhovoru s běloruským vojenským atašé v SRN Sergejem Lušinem. V pozadí fotografa Zdena Pústayová.

Foto: Bärbel Berwidová-Buquoyová

Rovněž podotkl, že jeho možností podpory, stejně jako možností podpory ze strany australské velvyslankyně paní Lynette Woodové, jsou velice omezené, neboť pro Českou republiku je kompetentní australské velvyslanectví ve Varšavě (Česko totiž žádným australským velvyslanectvím nedisponuje).

Kapitán Chandler přesto pplk. v. z. Ing. Tlamichu upřímně ubezpečil: „Již jsem zaslal do Varšavy zprávu o vašem záměru postavit v parku barokního zámku v Táboře-Měšicích pomník ‚Anzac Day‘ a jsem přesvědčen o podpoře vašeho projektu našimi kolegy ve Varšavě a prosím Vás, pane podplukovníku, abyste mne o průběhu celé věci neodkladně informoval...“

Následně, velvyslankyně Austrálie, paní Lynette Woodová, ve svém projevu, mimo jiné, prohlásila: „...Padlých a ztracených životů je bezesporu obrovská škoda. Neoslavujeme však vítězství, nýbrž oslavujeme ochotu těch, kteří bojovali. Ne z radosti z touhy zabít, ale kvůli svobodě tohoto světa pro všechny. Kvůli

vidině nového světa, kde bude svoboda pro všechny. Kde si lidé nebudou ubližovat a budou se respektovat.“

Delegáti ČAKO, kpt. v. v. Ing. Ivan Lamprecht, pplk. v. z. Ing. Mirek Tlamicha a kpt. v. v. Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy z Ellgutu, poté položili věnec k hlavnímu katafalku British War Cemetery s nápisem „THEIR NAME LIVETH FOR EVERYMORE“ (Jejich jména budou žít věčně) a odebrali se k náhrobním štítům čtyř padlých československých pilotů sloužících v britských vzdušných silách RAF v letech 1940 – 1944, a před náhrobní štíty zabodli české a britské vlaječky.

Jan Berwid-Buquoy

Co to je, když se řekne „Anzac Day“ ?

Zkratka „Anzac Day“ je akronymem pro „Australian and New Zeland Army Corps“ (Australský a novozélandský armádní sbor).

Dne 25. dubna 1915 v 06:00 ráno se na pobřeží Turecka u Gallipoli spolu s britskými a francouzskými vojáky vylodili rovněž

Australané a Novozélandané. U Gallipoli byla svedena významná bitva, ve které invazní jednotky utrpěly obrovské ztráty. Nasazení a neohroženost Australanů a Novozélandanů, jejich vysoké ztráty a zásluha o konečné vítězství v 1. světové válce daly vzniknout pietnímu obřadu, který se stal po první světové válce tradicí v Austrálii a na Novém Zélandu. Postupem času se přidala i Velká Británie (1916) a Kanada.

Po druhé světové válce začaly ctít pietu „Anzac Day“ další státy. Celkový počet zemí v současnosti je celkem 29 oficiálních účastníků (ČAKO je neoficiální účastník, nereprezentující nepřítomnost ČR). Abecední pořadí zúčastněných států:

Austrálie, Belgie, Egypt, Francie, Indie, Izrael, Irsko, Hong Kong, Jižní Sudán, Kanada, Kypr, Malajsie, Malta, Německo, Nový Zéland, Polsko, Singapur, Thajsko, Turecko, Velká Británie a USA.

Národy a ostrovy Tichého oceánu: Cookovy ostrovy, Francouzská Polynésie, Jižní Forawa, Niue, Nová Guinea, Papua, Pitcairnovy ostrovy, Samoa a Tonga.

Česká republika se na žádném oficiálním seznamu nevyskytuje. ČAKO je ovšem ochotná ji kdekoliv ve světě 25. dubna v 06:00 hod. ráno zastupovat, přesně tak, jako tomu bylo v Berlíně, 25. 04. 2019.

Oficiální zahájení pietního aktu „Anzac Day“ totiž začíná vždy ohlášením vojenského trubače, coby zahájení útoku dne 25. 04. 1914 na turecké území Gallipoli, v 06:00 hod. ráno.

Jan Berwid-Buquoy

ZE SVĚTA VE FOTOGRAFII

Pietní věnec na památku generála Františka Hrabčíka (1894 - 1967) na zdi bývalé Československé vojenské mise (Západní Berlín) 1946 - 1990.

Zleva: Bärbel Berwidová-Buquoyová, Jan Berwid-Buquoy, Miroslav Tlamicha, ředitel a majitel budovy Dr. Tilo GERLACH, Carsten Schanz, Ivan Lamprecht a U.S. Army seržant v.v. Lothar Kurzius.

(Foto: Zdena Pustayová)

Památník s nápisem "Obětem Berlínské zdi, 13. srpen 1961" v Berlíně-Charlottenburgu (pietní věnec ČAKO).

Zleva: Iveta Hrbková, Jan Berwid-Buquoy z Elgutu na Měsíci, Mirek Tlamicha a Zdenka Pustayová.

Památník Berlín-Plötzensee, bývalá nacistická "sekyrárna", kde bylo v letech 1939 - 1945 popraveno i 109 příslušníků bývalé československé armády.

Zleva: Jan Berwid-Buquoy, seržant US Army v.v. Lothar Kurzius, Ivan Lamprecht a Miroslav Tlamicha.

(Foto: Zdena Pustayová)

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

Oslava koncertem táborské skupiny „HLAHOL“

Když se Česká atlantická komise, NATO (ČAKO) v lednu 2018 rozhodla opět obnovit svoji činnost v plné míře, jako kdysi, oslavilo se toto rozhodnutím uspořádat koncert táborské křesťanské skupiny „HLAHOL“ pod optimistickým názvem „Nechť žije znovuzrození České atlantické komise, NATO“ v kostele „Sv. Jana Nepomuckého“ na barokním zámku Tábor-Měšice.

Ono „znovuzrození“ se podařilo doslova na „jedničku“, neboť ČAKO zabrala na plný plyn a pod novým heslem „Nos patriae servimus – Europae servimus“ (Sloužíme vlasti – Sloužíme Evropě) uspořádala ČAKO od ledna 2018 do prosince 2018 celkem 22 vojensko-osvětových samostatných akcí doma i v zahraničí a stala se tak nejproduktivnější vojenskou spolkovou organizací v celé ČR.

Na počest uvedeného, mimořádného úspěchu ČAKO, byl opět uspořádán 05. 01. 2019 další koncert „HLAHOLU“ pod vedením sbormistra Zdeňka Beneše tentokrát s titulem „Budiž světlo!“ Ano, ČAKO vneslo do českého vojenství „nové světlo“ neboť uspořádalo 2018, mimo jiné i zahraniční akce, které naše vlast od roku 1918 zanedbávala.

Příští a to již třetí koncert ČAKO s táborským HLAHOLEM, se bude opět konat v lednu 2020.

Evžen Berwid

Konference Patnáct let České republiky v EU

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček zahájil ve čtvrtek 16. května 2019 v Černínském paláci konferenci Patnáct let České republiky v EU. Na akci, která byla oslavou a bilancí českého členství v EU, vystoupili také předseda vlády Andrej Babiš nebo česká eurokomisařka Věra Jourová. Za Českou atlantickou komisi byli delegáty této významné konference předseda České atlantické komise Doc. Pavel Bílek a výkonný manažer a tajemník České atlantické komise Jaroslav Prošek, MBA.

„České členství je mladistvé, ale už pevně stojí na nohou, má svůj rozum, a věřím, že neztrácí ideály,“ uvedl ministr Petříček. „Pro mne osobně není členství účetní tabulkou má dáti/dal nebo přehledem cen volání za minutu v EU, je to především hodnotová a kulturní volba. EU jsme my.“ zdůraznil šéf české diplomacie. Zároveň ministr Petříček připomněl, že členské státy s datem vstupu 2004 už si nezaslouží označení nové.

Celkem ve 3 panelech se diskutovalo nejenom o historii českého přistoupení k EU, ale také o hospodářských výhodách a přínosech jednotného trhu nebo o budoucnosti a smyslu našeho členství v EU. Jedním z vystupujících byl například Ramiro Cibrián, který vedl delegaci Evropské komise v letech 1999 – 2003, tedy v období před referendem o vstupu ČR do EU.

Dalšími tématy konference byly vedle zhodnocení členství v EU také priority České republiky v evropském projektu. „V druhé polovině roku 2022 budeme podruhé předsedat v Radě EU. Je to pro nás jedinečná příležitost, jak více promlouvat do dění v Unii a jak posílit

pozitivní obraz naší země jak v samotné Unii, tak i ve světě,“ připomněl na závěr svého příspěvku šéf české diplomacie.

Tajemník ČAKO Jaroslav Prošek, MBA s předsedou ČAKO doc. JUDr. Pavlem Bílkem, Ph.D. při diplomatickém rautu MZV v hotelu Hilton.

Co konkrétního nám členství v EU přineslo?

1) Více než 70 let míru

Evropská unie vznikla jako mírový projekt. Členské státy mezi sebou v době svého členství v EU neválčily.

2) Jednodušší cestování

Cestou do zahraničí nás v rámci Schengenu nezdrží pravidelné pasové ani celní kontroly.

3) 741 274 204 124 Kč

Česká republika je po celou dobu svého členství v EU čistým příjemcem prostředků z evropského rozpočtu. V letech 2004 až 2018 jsme získali o 741 miliard více než jsme do něj odvedli.

Jaroslav Prošek, MBA

Projev premiéra ČR Andreje Babiše

Dobrý den všem, vážené dámy, vážení pánové, jsem rád, že tu dnes mohu vystoupit na konferenci k 15. výročí členství naší země v Evropské unii.

Členství České republiky v Evropské unii považuji za zásadní. Díky němu zde máme dlouhodobý ekonomický a sociální růst, což v minulosti nebylo možné. V tomto ohledu bych nejprve rád zmínil přínosy našeho členství v Unii, které pokládám za klíčové.

Je dobře, že nám členství umožňuje přístup na vnitřní trh Evropské unie, který osobně považuji za jednu z nejúspěšnějších evropských politik. Budu ještě více

rád, když se nám podaří odstranit poslední překážky pro volný pohyb služeb, to by měla být naše priorita pro další období Evropské komise. Chceme snižovat byrokracii, se kterou se potýkají naše firmy, a chceme na to v Evropě tlačit. Protože vnitřní trh, pokud bude bez překážek, určitě nepochybně ekonomicky prospěje ještě více všem občanům Evropy a umožní jim ještě více zbohatnout. Měli bychom bojovat proti protekcionismu.

Jako zásadní nástroj vnímám také kohezní a strukturální fondy Evropské unie. Díky nim dochází k rozvoji našeho hospodářství a infrastruktury. Srovnáváme tak naši životní úroveň se západní Evropou. Chceme, aby každý stát mohl tyto prostředky rozdělovat dle domácích priorit a bez administrativy a zbytečných kontrol. Chci za to bojovat. Nechci, aby pokračoval ten systém, že Evropská komise navrhne rozpočet a některé členské státy a konkrétně my, netušíme, proč navrhují takový rozpočet. Proč navyšují náklady evropských struktur o 23 %, když odchází Británie. Proč nám vnucují své představy o tom, jak by měla naše ekonomika investovat a potom se dostáváme do situace, že když čerpáme evropské fondy, že nedostáváme peníze na to, co potřebujeme, hlavně na investice a následně se snažíme nevyčerpané programy změnit na naše priority. A to si myslím, že je nejdůležitější. Česká republika bohatne a příští programové období dostaneme o 100 miliard méně, ale zásadní je to, abychom přesvědčili a prosadili naše priority. vůli tomu děláme Národní investiční plán, protože máme obrovský deficit investic. V tomhle směru udělám všechno proto, aby Evropská komise vyslyšela naše potřeby, protože si myslím, že to doposud tak úplně nebylo. A pokud děláme rozpočet na sedm let a stávající období bylo určeno v roce 2012, kdy byla nezaměstnanost 9,5 %, tak dnes máme nejnižší nezaměstnanost a máme úplně jiné problémy a priority.

Naši lidé si členství v EU nejvíce uvědomují při cestách do zahraničí. To umožňuje schengenský prostor. Musíme zajistit, aby byl chráněn zvenčí a abychom si sami rozhodovali, koho do něj pustíme. Uvnitř Schengenu ale obchodujeme a cestujeme bez překážek. Domnívám se také, že všechny státy, které se chtějí do Schengenu při-

pojit a splňují požadované právní kritéria, do Schengenu patří. Schengen je pro mě prostorem míru a bezpečnosti a tento mír a bezpečnost musíme dále udržet. Proto považuji za důležité znovu nastolit řádné fungování schengenského systému na základě právních povinností. Jen tak uchováme jeden z nejvýznamnějších výsledků evropské integrace, který představuje společnou hodnotu.

O tom Schengenu musíme diskutovat. V Sibi u nás měli neformální summit. A lidé tam byli na náměstí nadšení. Tisíce lidí skandovalo, že jsou šťastní, že jsou v Evropě. Já jsem se potom ptal, proč nejste v Schengenu, ptal jsem se i na té neformální radě. Ale skončilo Sibi a Evropská komise poslala do Rumunska dopis. Ne úplně příznivý.

Měli bychom skončit s tím pokrytectvím a nechápu proč, když některé členské země brání Schengenský prostor proti ilegální migraci, třeba takové Bulharsko, ostatně lépe, než někteří členové Schengenu, kteří umožní ilegální migraci, tak tam nejsou. Není zde ani žádný plán, žádná vize. Kancelářka Merkelová v Sibi u nás řekla, že bychom se měli na Evropské radě častěji setkávat, nejménom třikrát do roka nebo jen na brexit, ale že bychom o tom měli mluvit, že by měla být nějaká vize Schengenu. Stále se mluví o klimatické změně, o eurozóně. Mluvíme o Schengenu. Mluvíme o nějaké strategii. Proč už Chorvatsko, Rumunsko a Bulharsko dávno nejsou v Schengenu? Proč nemáme plán na západní Balkán?

Tendence některých členských zemí, které říkají, že ty země které nechtějí přijímat ilegální migranty, tak do Schengenu ani nepatří, tak jsou absolutně nepřijatelné. Nechápu, proč to někteří říkají.

Jsme sedmá nejbezpečnější země na světě. Dlouhodobě se snažíme posílit vnější i vnitřní bezpečnost kontinentu. Naše vláda pomáhá prakticky řešit ilegální migraci na evropské úrovni, a díky tomu se ve spolupráci s našimi partnery V4 podařilo například pohrbit přerozdělovací kvóty, což byl nesmysl od samého začátku. Pouze to rozdělilo Evropu. To je problém, který bychom už měli zásadně vyřešit. Mít strategii a bránit Evropu na kontinentu, na té vnější hranici. O tom je Frontex a o tom je operace Sofia a zde bychom už konečně měli dospět k jednotnému závěru.

Nemyslím si, že tyto dva naše požadavky, tedy hospodářská prosperita a bezpečí, nutně vyžadují více Unie, ale vyžadují lepší a efektivnější Unii. Její současná podoba není udržitelná. EU se musí neprodleně přizpůsobit novým výzvám a požadavkům. My jsme součástí Unie a můžeme ji změnit. Musíme se umět hlasitě ozvat tam, kde

nám něco vadí a kde Unie překračuje své pravomoci. My o tom mluvíme. Například, co se týká energetiky. ČR má výborné podmínky pro rozvoj jaderné energetiky a jádro nám napomůže k energetické bezpečnosti. A pokud chceme mít jednotný energetický mix v rámci Evropy, tak je to absolutní nesmysl, protože každá země má jiné klimatické podmínky. Nejsme ani Norsko ani Německo. Jádro je nízkoemisní zdroj. To mi nikdo nevymluví. Takže si myslím, že bychom o tom měli mluvit a že by se jádro mělo započíst do požadavků na obnovitelné zdroje. Protože globální svět jde trochu jiným směrem.

My určitě podporujeme klimatickou dohodu z Paříže a každý stát chce splnit své klimatické závazky. My také. Ale každý stát si k jejich splnění najde svoji cestu. Měli bychom přestat s mechanickým a vnučeným prosazováním jednotnosti, protože je nutno uznat, že v některých oblastech existují vedle společných rysů i specifika. Naše cesta musí respektovat naše přírodní a hospodářské podmínky. Byla by chyba kvůli plnění klimatických cílů podřezat naši hospodářskou prosperitu. Evropa by si měla vzpomenout, co všechno máme za sebou. Tady v Čechách máme populární téma a to je řepka. Kdo řepku vymyslel, kdo vymyslel biopaliva v roce 2009? Kdo nám říkal, že ropa bude za 200 dolarů za barel? Je to nějaký obnovitelný zdroj. Potom přišly soláry. Dotovali jsme soláry, no a poté jsme nestačili vyrábět, takže všichni evropští výrobci zbankrotovali a dnes to dělá Čína. Bylo by dobré se nad elektromobily zamyslet. Zda znovu nejdeme nějakým směrem, kdy jsme ani nedomysleli, jak je to s baterií, jaké má emise, zda vůbec takovou baterii umíme uhasit, jestli to auto, když některé členské země říkají, že v roce 2040 už nebudeme mít dieslová a benzínová auta, jen elektroauta, tak jestli jsme to skutečně dobře promysleli. Aby to znovu neskončilo tak, že nakonec elektroauta budou vyrábět hlavně v Číně.

Svět kolem nás se vyvíjí rychle a Evropa musí na tuto skutečnost reagovat. Musíme prosazovat své zájmy. Důležitou roli představuje obchodní politika, která musí být ambiciózní a musí otevírat nové příležitosti pro evropské firmy. Také za Evropu musíme pořádně vyjednávat. Je škoda, že nedopadla TTIP. S prezidentem Trumpem jsem jednal o tarifech na auta, a když jsem se vrátil, tak jsem zjistil, že komisařka Malmströmová ani nemá mandát. Nakonec jsme jí pozvali a na Evropské radě jsem řekl, že bychom konečně mohli schválit mandát a tak jsme ho schválili. Musíme posílit globální roli EU, zvýšit konkurenceschopnost a nadále vystupovat na obranu stávajícího mezinárodního řádu založeného na pravi-

dlech. To je v našem zájmu. Musíme bojovat proti protekcionismu ve světovém obchodě. To je cesta do pekel.

Česká republika je totiž silnou ekonomikou, má zdravé finance a téměř nulovou nezaměstnanost. Jsme jednou z nejstabilnějších ekonomik v Evropě. Máme značný vliv na podobu budoucího směřování EU, který aktivně využíváme a budeme využívat i nadále. Od nás by se mohl leckdo učit, jak spravovat veřejné finance. Podle Bloombergu jsme nejstabilnější ekonomikou v Evropě. Znovu jsme snížili zadlužení, jsme už na 4. místě, ale před námi jsou jen malinké státy. Myslím, že v tomto směru může být rozpočtová odpovědnost naší země příkladem.

Ke členství v Unii nemáme jinou alternativu, ale domnívám se, že bychom měli říkat kriticky to, co je potřeba změnit. Občané to od nás očekávají. My nebudeme stát v koutě a nenecháme se strhnout davem ani proudem.

Jsem přesvědčen, že se Unie musí reformovat, aby lépe odrážela požadavky občanů. V současném světovém uspořádání potřebujeme silnou Evropu. Pokud mluvíme o klimatické změně, tak musíme prosazovat to, aby i naši globální konkurenti přijali a plnili závazky klimatické změny. Evropa má jen 9 % světových emisí. Potřebujeme silnou Evropu. Musí však jít o Evropu silných členských států. Proto považuji za nezbytné obnovit institucionální pořádek v EU. Komise musí být depolitizována a pozice evropských lídrů v Evropské radě posílena. Měli bychom se vrátit k původním rolím těchto institucí, podle nichž politické vedení zajišťuje Evropská rada a Evropská komise jedná jako ochránce smluv k zajištění toho, aby bylo právo EU uplatňováno jednotně a nebyl používán dvojitý standard. V Sibiui to velice dobře řekla v kuloárech kancléřka Merkelová. Řekla, že Evropská rada by měla být taková koaliční vláda Evropy. Tam se musí členské státy domluvit a Evropská komise má dohlížet na smlouvy, ale má realizovat to, co domluví členské státy a mně se to strašně líbí. Koaliční vláda Evropy, to má být zásadní. Považuji za důležité, aby právo Evropské unie bylo uplatňováno jednotně a nebyl používán dvojitý standard. Považuji za zcela zásadní, aby bylo zabráněno vznikajícímu nebezpečí roztržitého dělení na východ-západ a sever-jih. Je třeba, aby byly zohledněny odlišné přístupy a charakteristiky, například v oblasti migrace, struktury hospodářské politiky, daní nebo konkurenceschopnosti. Pokud některé členské státy říkají, že všude v Evropě máme mít stejnou minimální mzdu, tak já bych chtěl, aby naši lidé měli stejnou minimální mzdu, jako jinde. Otázkou je, kolik našich podniků by na základě

toho zbankrotovalo. Bohužel máme za sebou 41 let komunismu a to je pro naši ekonomiku obrovský hendikep. Česká republika byla za první republiky na špičce Evropy a světa, 1918-1938.

Znovu opakuji, že členské země musí mít hlavní slovo při rozhodování v Unii. Jedině tak budeme schopni efektivně bránit a prosazovat naše zájmy. Občané chtějí, aby v Evropě rozhodovali hlavně ti, které si zvolili ve volbách. A to jsou členové Evropské rady, prezidenti a premiéři.

Za zásadní také považuji zefektivnit politiku rozšiřování EU. Tato politika je neúčinnějším mechanismem, který máme k zajištění dlouhodobé stability, bezpečnosti a prosperity regionu západního Balkánu. Definitivní tvar Evropy nebude dokončen a její potenciál k posílení její politické a hospodářské váhy nebude využit bez rozšíření o západobalkánské země. Abychom nepropásli tuto příležitost, musí být na straně kandidátských zemí západního Balkánu i na straně EU podniknuty nezbytné kroky. Měli bychom striktně aplikovat svou vlastní zásadu, podle níž musí být každý kandidát posuzován dle vlastních zásluh a výdobytků.

Je zřejmé, že nás v budoucnu čekají výzvy, které budeme muset společně řešit. Zde mám na mysli především problematiku sucha, to je velký problém, zachování přírody pro zajištění fungování naší společnosti, nebo kybernetické hrozby. Ano, 5G. Mluvíme o společné bezpečnosti, řekl jsem to na Evropské komisi. Pan ministr Petříček organizoval konferenci o bezpečnosti a kybernetické bezpečnosti je strašně důležitá. Unie se musí reformovat, aby byla připravena na tyto výzvy efektivně odpovědět. Jedině tak ji budou občané podporovat.

Já mohu jen slíbit, stojíme před volbami a je potřeba vědět, že zásadní vliv České republiky na Evropskou unii je samozřejmě na radách, kde sedí ministři a na Evropské radě, kde sedí premiéři a prezidenti.

To není o tom, že jsme tam teď my, po nás přijdou další. Je důležité, aby fungovala spolupráce s Evropským parlamentem. My na radě skutečně mluvíme velice konkrétně a vystupujeme aktivně a dáváme konkrétní návrhy, jak bojovat za silnou Evropu.

Budoucí podoba našeho členství v EU musí odpovídat požadavkům občanů. Musíme vnímat, co nám říkají. Chtějí od nás bezpečí a ochranu a hospodářský růst. A poté samozřejmě ty výzvy, brexit, zahraniční politika. Opustili jsme náš vliv v Sýrii, v Libyi. Stále mluvíme o Africe, ale kdy si konečně řekneme, jak to budeme realizovat. To jsou věci, které je potřeba změnit a Česká republika je připravena.

Nejsme malá země. Z hlediska počtu obyvatel jsme na 11. místě. V různých věcech můžeme být příkladem pro ostatní členské země, například z hlediska zdraví našich veřejných financí. Máme nápady, máme návrhy, chceme bojovat za silnou Evropu a jsem přesvědčen, že to stávající vláda dělá a určitě jsme připraveni se dále podílet na budování silné Evropy.

Projev ministra zahraničí ČR Tomáše Petříčka

Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené velvyslankyně a velvyslanci, vážení hosté, v květnu 2004 Česká republika udělala jeden z nejvýznamnějších kroků novodobé historie a vstoupila do Evropské unie. Tak důležitou událost nelze nechat bez povšimnutí, a proto bych vás všechny rád přivítal na dnešní konferenci, která se koná u příležitosti 15. výročí tohoto aktu. Je mi zvláštním potěšením přivítat všechny řečníky, kteří přijali pozvání a vystoupí se svými příspěvky. Věřím, že se nám dnešní diskusí společně podaří nejen zavzpomínat, ale také vnést nový impuls do veřejné i odborné debaty o směřování Evropské unie. Patnácté výročí vstupu si připomínáme napříč celou Evropou a jsem velmi rád, že jsou tu dnes s námi i naši evropští přátelé. Mé díky samozřejmě patří i všem hostům za zájem.

Výročí obvykle nabízejí tři příležitosti: ohlédnutí se, zachycení aktuálního stavu a pohled do budoucna. Jednotlivé panely dnešní konference jsou proto rozděleny podle stejného klíče. Dovolte mi, abych se stejné struktury držel i já. Pro mne osobně představuje oněch zmiňovaných 15 let to, že již není „my“ a „oni“, je jen Evropská unie jako největší integrační projekt v novodobé historii a ČR je toho součástí. Vrátila se tak do svého přirozeného narativu evropské rodiny a jejích hodnot. České členství v Evropské unii je stále mladistvé, patnáctileté, ale již pevně stojí na nohou, má svůj rozum a věřím, že neztrácí své ideály. Již brzy, pokud ne právě dnes bychom měli přestat hovořit o nás jako o nových členských státech. Ještě nejsme „plnoletí“ a můžeme být odlišní od těch, kteří přistoupili před rokem 2004, ale rozhodně nejsme v EU žádní nováčci.

Dokončení v příštím čísle.

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

Kapitán skotských kyrysníků vydává skupině jezdců rozkaz: „Na koně!“ Všichni se vyhoupnou do sedla, pouze jeden z dragounů pobíhá kolem, držíce se za zadek a podává kapitánovi hlášení: „Sire, já nemohu na koně, já mám vlka...“ Kapitán se vzpřímí ve třmenech a zvolá: „Tak na vlka!“

(Ze skotského vojenského humoru)

Major slovenské armády a bývalý partyzán, přednáší studentům na universitě v Bratislavě zážitek z boje proti skupině příslušníků SS: „Němci nás zahnali do salaša, kde nastal boj muža proti mužovi. Náhle som bol trafený guľou do lopatky... a alebo lopatkou do guľí? Ja už si to tak presne nepamätám.“

(Ze slovenského vojenského humoru)

Za války shazovaly německé letouny do polí Velké Británie zápalné bomby, aby zde ničily zemědělskou úrodu. Bylo tedy nutné rozestavět hlídky bývalých veteránů, kteří již nebyli schopni vykonávat aktivní vojenskou službu, aby hlídali v polích a včas nahlásili požáry.

Mladý poručík předává instrukce vysloužilci: „Poslyšte Jacku, budete teď v noci hlídat zdejší revír od tohoto místa, kde nyní stojíme až k támhle tomu světýlku jak vidíte na konci lánu! Zítř ráno mi podáte zprávu!“

Veterán se vrátil až za tři dny v pole dne. Poručík se ho otázal: „Proboha Jacku, kde jste byl takovou dobu?“ Dotazovaný podal služební hlášení: „Sire, hlídal jsem, jak jste mi rozkázal od místa, kde jsme stáli až k onomu světýlku. Sire světýlko byl autobus a jel až do Liverpoolu...“

(Z anglického vojenského humoru)

"Je to z internetu? To nejsou žádné vojenské manévry UFO, nýbrž nějaké přibližlé abstraktní umění!"

(Z amerického vojenského humoru)

Příslušníci GI (US Army) v Plzni, v květnu 1945 poprvé v životě ochutnávají "Plzeňský Prazdroj" !

(Foto: Adolf Bervida, Plzeň 1945)

FOTO NA PAMÁTKU ! Americký, vojenský požární sbor (Pennsylvánie, USA)
(Z amerického vojenského humoru)

NENECHTE SI UJÍT

Tak jako vloni zvu i letos na tradiční ČAKO rožnění selat ke mně na chalupu. Zážitek se bude konat 29. 06. 2019 (sobota) od 14:00 hod. Hojnost jídla i pití je zajištěna. Žádám muže i ženy, aby přišli pokud možno v maskáčích a tím si nemuseli pokecat vycházkové uniformy.

Již jsem požádal Jendu Buquoye, aby mi nahlásil přesný počet českých účastníků ČAKO, kvůli zajištění dostatečného množství vepřového masa, příloh, dezertů a pití. Z německé strany se dostaví cca 6 lidí.

Pokusím se zajistit nějakou hudbu, ale k tanci to asi nebude. Už jsem sehnal jakéhosi klavíristu, ale chybí mi klavír. Upřednostňoval bych kytaru. Kdyby to nevyšlo, tak si alespoň zaspíváme, jako posledně.

Přineste si sebou vojenské ešusy. Zbylé maso bude, coby proviant, vydáno na cestu domů. Nyní je pouze důležité, aby nám přálo počasí. Těším se na vás!

Desátník v. v. Karl-Heinz Waffenschmidt (Bundeswehr, SRN)
(Překlad z němčiny: Miloslava Houhová)

Opékání selat u des. v. v. Karla Heinze Waffenschmidta (Bundeswehr) na jeho chalupě v Jižních Čechách v červnu 2018.

Uprostřed sedí hostitel des. v. v. Karl-Heinz Waffenschmidt, bývalý poddůstojník německého Bundeswehru, který, když byl v SRN penzionován, coby tajemník Obvodního

soudu v Hamburku (viz jeho, zatím nepocintané námořnické tričko), se odstěhoval do Jižních Čech, neboť se mu zdál život v SRN nesnesitelně hektický.

Karl-Heinz má českou přítelkyni Mílu a považuje český národ za jakýsi druh vyvoleného národa. Bude to patrně asi tím, že česky vůbec

neumí a tak se o nás doposud nic špatného nedozvěděl. Nechme ho tedy v rajsčém sebeklamu. Mílu jsem již oslovil, aby mu schovala učebnici češtiny, tvrdíc, že všichni mluvíme německy, takže se česky vůbec učit nemusí...

V pořadí již druhé "Grilování ČAKO" u Karl-Heinze Waffenschmidta se bude konat, dne 29. 06. 2019, od 14:00 hod.

MUC Evžen Berwid, bývalý svob. německé nádražní policie ve Frankfurtu nad Mohanem.

Na fotografii zleva: kpt. v. v. Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy (v Batteldressu bývalé 248 GSU, British Army), kpt. letectva v. v. Ing. Ivan Lamprecht (rovněž pouze v zeleném vojenském tričku a kalhotách), des. v. v. Karl-Heinz Waffenschmidt, pplk. v z. Ing. Miroslav Tlamicha (tentokrát rovněž pouze ve vojenské košili), MBA Jaroslav Prošek, tajemník ČAKO, bez uniformy (může se tedy i pobryndat jak se mu zlíbí).

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Jan Berwid-Buquoy: "ZFORMOVANÁ SPOLEČNOST, Tajemství blahobytu pro každého - Blahobyt pro celý svět", nakladatelství "MJF", Praha 2017, 1. vydání (rozebrané).

Druhé vydání připravuje MJF ve spolupráci s nakladatelstvím „Petrklíč“.

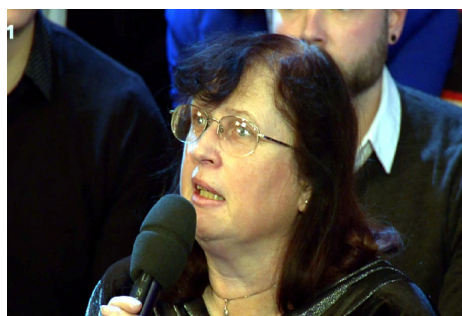
Někteří prominentní čtenáři nazývají knihu publikaci „tisíciletí“.

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy z Ellgutů na Měšicích

Pavel Bílek: "Demokratický právní stát ve světle práva na bezpečnost", samizdat, Praha 2004.

Nejlepší teorie státu a práva, která se mi kdy dostala do ruky.

JUDr. Jiří Starý, advokát

Jitka Lenková, Václav Pavlík: "Největší vojevůdci v české historii".

Nakladatelství Alpress 2010.

České dějiny jsou plné nejrůznějších bojů a válek. Úspěchy či nezdary nezávisely jen na síle vojska a kvalitě výzbroje, ale z velké části na schopnostech našich vojevůdců, na jejich taktikách a rozhodnutích, která často museli udělat ve zlomku vteřiny. Seznamte se s životy českých vojenských velitelů a s jejich vítězstvími i prohrami od nejranějších dějin až po druhou světovou válku.

JUDr. Jitka Lenková

JUDr. Jitka Lenková doporučuje: elektronické noviny (Google) "**Náš region**" a glosu Václava Pavlíka z 26. 03. 2019: "**Vždy snil o svobodě a bojuje za ní i dnes. Vizionář a nadšenec Jan Berwid-Buquoy**".

Barokní zámek Tábor-Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor je hlavním sídlem České atlantické komise, NATO.

Na zámku se nalézají stálé výstavy "**Přepadení Československa armádami Varšavské smlouvy 21.08. 1968**" jakož i "**Americké historické akce z doby studené války**". Dále "**Výstava akcí a cenných papírů Spolkové republiky Německo z doby tzv. 'Německého hospodářského zázraku' 1948 - 1967**". Zámek je přístupný veřejnosti po předchozím ohlášení pro skupiny nejméně 5 osob.

"Německý hospodářský zázrak" začal 20. června 1948, kdy legendární "otec německého hospodářského zázraku" Ludwig Erhard, zrušil potravinový a zbožní lístkový systém v britsko-americké okupační zóně Německa a vyhlásil volné ceny na všechny druhy zboží. Tímto krokem zahájil v zaniklé Německé říši politiku "Sociálního tržního hospodářství". Konec "hospodářského zázraku" se datuje 08. červencem 1967 - tedy dnem, kdy německý parlament (Spolkový sněm) odhlasoval "Zákon k zajištění stability hospodářského růstu". Tím uvalil na ekonomii povinnost stabilních cen. Začala se otrásat plná zaměstnanost, rapidně klesal hospodářský růst a vypukla takřka nekontrolovatelná inflace. Již v polovině 70. let SRN registrovala kolem třech milionů nezaměstnaných...

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF) , vychází čtvrtletně v nákladu 1.000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: Barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Jazyková úprava: Ivan Lamprecht. Grafická úprava P&M.

Všechna práva autorů jsou chráněna. Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se schválením předsednictva ČAKO. Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory předsednictva ČAKO. Redakci nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Výtisky CZAF jsou neprodejné.